

Ötvenezer forint jutalom

A gyálaréti Komszomol Termelőszövetkezet tagjai most elmondhatják: nem volt hiábavaló a fáradozásuk. A gépek, traktorok maximális kihasználásáért a szövetkezetek számára érvényes géppolitikai díjazásban túl további 15 százalékos kedvezményben részesültek. Több mint 130 százalékra teljesítették évi ártermelési tervüket is, s a rendelkezésükkel megfelelően gyarapították jószágmennyiségüket. Ezért meg is kapták a különböző termelési feladatok teljesítéséért. Az összeg munkaegységként mintegy két forintot jelentett a tagok számára. A takarékos, s a szorgalmas munka megtetszett a falu egyéni gazdáinak is. Az utóbbi zárszámadó közgyűlésen egyszerűen hat családot vettek be, illetve fogadtak vissza a közösségbe. Ezekkel együtt már tíze emelkedett azoknak a száma, akik az ősz idején léptek be a szövetkezetbe.

Mint a közgyűlésen tapasztalhattuk, a sikerek láttán némi önelégültség tapasztalható a Komszomol Tsz.-ben. Sokan hangsúlyozták: elértük, amit akartunk, ennél többet, jobbat nem is kívánhatunk, hiszen az egy munkaegységre jutó osztalék közel 40 forint. A kommunista feladata, hogy ez a hangulat ne uralkodjék el a tagság körében, mert ez a jövő sikere kerékkötője lehet.

Beszélgetés hajnali tábortüznél

az ideai gazdag szüretéről

Mintha sivatagi karaván, vagy vándormadarak sokasága vonulna el, olyan hosszú sorban kigyóztak heteken át a sűrű kelebiai erdő keskeny útjain a novemberben is szüretelt szőlők roszakadós megrakott szekerek. Akik látták a Csongrád megye felé igyekvő hosszú kocsisort, éppen úgy elcsodálózkodtak, mint a terjedelmes erdő és lakói, az őzikék és a mókások. Arra ugyanis senki sem emlékszik, hogy a múltban Bács megye szőlőtermelői Csongrád megyébe vitték volna értékesíteni a termésüket. Ez az eset élénk figyelmet kelt nemcsak Kelebia és Tompa, hanem az ország valamennyi egynél dolgozó termelője számára. Hogy miért? Elmondják maguk az érdekeltek, akik az átszálhatta volt Maklári birtokon találtak rá

a Csongrád vidéki állami pincészet

egyik felvásárló helyére. Ejjel érkeztek meg, Híde, novemberi szél fújt, s vagy negyven kocsin mintegy öt vagon szőlő várta a reggelt. Tábortűz körül telt el az éjszaka, itt beszéltek el az ideai szüret meglepetéseit a gazdák:

— Még meg sem kezdődött a szüret — mondotta Bóna József —, amikor híre jött, hogy a kelebiai felvásárló helyen még egészenapós ácsorgás mellett sem bizonyos, hogy átvesszük a termést, mert — mint mondták: nincs sem hely, sem hordó, annyi a szőlő. Régebben a gyenge, utóbb pedig a bő a bajuk — panaszkodtak.

Eközben érkezett meg Savanya Antal átvevő, aki megnyugtatta a várakozókat, mondván, hogy délig mindenkinek kiüríti a kocsiját és megtömi a zsebeit. Így is történt. Délig 540 mázsa szőlőt szállítottak be a pincegazdaság gépkocsijai Szegedre.

Sok szó esett még a hajnali tábortüznél az ideai szüreti gondokról.

Leginkább az az őszinte vélemény érdemel említést, amely az evenként emelkedő természettel kapcsolatos.

— Minket tulajdonképpen a szocialista szektorok tanítottak meg eredményesen gazdálkodni, a termelőszövetkezetek, különösen az egyik, amelynek tagjai tavaly már annyi terményt kaptak, hogy alig tudták hová tenni — hangzottak egyöntetűen a tompaiak.

— Pénzt is temérdekot osztottak szét a tagok között, mert nemcsak a vezetés jó, hanem a tagság is megállja munkájában a helyét. Tanult gazdász irányítja őket, ettől tanultunk mi is. Tudjuk, hogy mit kell adni a szőlőnek, ha kapni akarunk tőle.

— Csak ez a torlódás — vette közbe valaki a háttéről, mire hosszabb pana-

szos vita után kiderült, hogy ennek

nem a felvásárló helyek hanyagsága

az oka, de nem is a feldolgozó helyeké, hanem maguk a termelők, akik — bár számtalan felhívás történt — nem szerződtek. Így nem alakult ki tiszta kép a várható szőlő beszállítás mennyiségéről, ami pedig elengedhetetlen előfeltétele annak, hogy milyen hordókészletet igényel a felvásárlás zavartalan lebonyolítása. Akik szerződéses szőlőt vittek Kelebia, azoktól árnyalag gyorsan átvettek minden leköltött mennyiséget. A meglepetésszerűen felkínált nagy szőlőmennyiség átvételére azonban nem tudtak és nem is tudhattak felkészülni a földművelésügyi miniszter által megadott körülmények között. Egyedül az állami pincészetek némelyik részlege segíthet a termelők segítségére.

Ormos János

Most kezdődik az igazi munka

Tanácsstagjaink, élükön a kommunistákkal felkészülnek a nagy feladatokra

Az előlelekből várható volt a választási győzelem — a jelöltek mégis érezték egy kis szorongást, megilletődöttséget, amikor arra gondolták, hogy a szavazók hatalmas tömege megerősít-e a jelölést, mely majd a tanácstagságot, vagy éppen a képviselőiséget jelenti. A várakozásban nem csalódtak ezek az emberek. Ma már teljes súllyal érezhetik azt a felelősséget, amelyet a nép bízalma rótt vállalkaira.

Nagymajtényi László, a harmadik kerületi tanács újraválasztott tagja is a leendő nagy feladatokra gondolt már az első napokban. Maga a munkakör nem új számára. A korábbi tanácsválasztások idején is bekevert az államhatalom helyi szervébe, s az elmúlt években

megismerkedhetett munkakörével.

— Úgy érzem, eddig sem volt hiábavaló a fáradozásunk — csak persze a jövőben még jobban kell dolgoznunk. A kellő tapasztalatot már én is megszerzem, ehhez pedig a további szorgalom kell — körülbelül ilyen dióhéjban foglalta össze terveit.

A szorgalomban pedig minden bizonnyal nem lesz hiány, erről tanuskodik a múlt. A tanácsstag munkája sokrétű, s nemcsak abban merül ki, hogy a választók ügyes-bajos dolgait intézze, bár ebből is alaposan kivette részét. Ezenfelül hónapról hónapra rendszeres munkát végzett, mint a pénzügyi állandó bizottság elnöke. Órá esett a választás, mert a legtapasztaltabb volt az ilyen pénzügyi dolgokban.

— Azt szeretném — mon-

dotta —, ha ez a szépen összekovacsolt bizottság együttmaradna, természetesen egy-két újabb tanácsstaggal kiegészítve.

Arról már nem beszélt, hogy ez az összekovacsolt jórészt az ő érdeme. A munkában egyek voltak, s türelmesen igyekezett társait is megtanítani a pénzügyi ellenőrzés sokféle csínjára-bíjára. Ennek köszönhető, hogy a kommunista Nagymajtényi László vezetésével a kőműves Telegi Ferenc, a géplakatos Imre Zoltán, a kisiparos László András és a gyári munkás Ördög Péterné hasznos vizsgálatokat folytatott az irányban:

jól gazdálkodnak-e

a nép vagyonával, jó helyre kerülnek-e a köz forintjai?

— Egyszer a Földműves utcai napköziotthonos óvoda gazdálkodását vizsgáltuk — emlékezett egy esetre a sok közül. — Örömmel vett részt valamennyiünk az ellenőrzésben, hiszen azt néztük meg, hogy választóink gyermekeit hogyan gondozzák, megkapják-e a megfelelő ételmezt?

Ezeket a munkákat akarja még tökéletesebben végezni ezentűl Nagymajtényi László. Sok tervéről nem nyilatkozott a választások előtt, csak most emlegette már őket.

— Valahogyan úgy érzem, nem ildomos nagyszabású elképzelésekről előre beszélni. Nem kell sokat ígérgetni, hanem cselekedni kell, mint ahogyan azt a választók elvárják tőlünk — jelentette ki megválasztása után.

Pedig sok mindent tartogat tarsolyában, amiket el

akar intézni. Többek között a nagyobb tervszerűség megvalósítását. Azt akarja, hogy a felújítási hiteleket

időben használják fel

az egyes intézmények, hasonlóképpen folyamatosan történjék a beszerzés. Mert ezt még nem tudta elérni az állandó bizottság az elmúlt években. A közszférás fejlesztési alap felhasználásának is még jobban utána akar majd nézni;

— Egyik legfontosabb feladatunk tartom — mondotta —, hogy például az a járdaépítés, amit teszem fel a második negyedére terveztünk, be is fejezdjék akkorra. Csak így bízik meg igazán bennünk a lakosság, s nekünk a bizalomra vigyázunk kell, mert az drága kincs.

Ezek a tervezetéseik is mutatják, hogy tanácsstagjaink, élükön a kommunistákkal, érzik és tudják: most kezdődik az igazi munka, mely nem egy napra, vagy hónapra, hanem hosszú időkre szól.

MSZBT-aktívák kitüntetésé

Szerdán a Magyar—Szovjet Baráti Társaság Csongrád megyei elnöksége klubavató és ismerkedési estet rendezett Hódmezővásárhelyen, a Szántó Kovács János utcában levő klubhelyiségben. A kis ünnepség keretében Kirschner Márton elvtárs üdvözölte a megjelenteket, majd Bozó Sándor elvtárs, az MSZBT megyei elnöke nyújtotta át az MSZBT országos elnökségének kitüntetését azoknak az aktivistáknak, akik kiemelkedő eredményeket értek el a mozgalom fejlesztésében.

Aranyszorús jelvényt és oklevelet kapott: Zoltán Gábor, Radnai Ferencné, Kirschner Márton Hódmezővásárhely, Bereczki János Szeged, Prágai Ferencné Szentés.

Ezüstszorús jelvényt kapott: dr. Bereczki Péter Szeged, Márczis Vilmos Makó, Szabó Róbert Hódmezővásárhely, Szegedi Ferencné, Szögi István, Sarusi K. Istvánné Csongrád.

Akik „behálózzák” az országot, sőt exportálnak is

Az Oskola utca és a Roosevelt tér környékén több üzlethelyiségből álló telepen dolgozik a Szegedi Kenderfonógyár háló- és kötélüzeme. Az igénytelen külsejű, de igen hasznos kis telep 60—65 éves műtra tekinthet vissza. Ez idő alatt, de főleg az utóbbi években igen sok sporthálót, vadász- és halászszerzők készített az üzem. De maradunk a jelenlél, s említsük meg sűrűsen, hogy a telep Közép-Európa egyetlen mechanikus hálót is gyártó üzeme. Azt se hallgassuk el, hogy az üzemrész dolgozói elsőként kezdték meg az úgynevezett poliamid műanyagok felhasználását. Úgyzólván ócskavasból ügyes kis cernázogépet gyártottak, sezen készítettek és készítenek ma is perlonszálakat.

Az üzemből többféle hálószerző, dobó- és emelőháló, valamint varsát készítenek, s ezekkel a fontos hálászati szerszámokkal mint-

egy 30—40 állami gazdaságot látnak el. Ezenkívül többfajta vadfogóhálót, nyúl- és fűszárhálót gyártanak az üzem dolgozói, sőt nemrégiben egy francia műszaki rajz alapján özfogóhálót is készítettek. Magyarországon igen egészséges, jófajta vadak találhatók, s ezek iránt külföldön is igen nagy az érdeklődés továbbnyésztés céljából.

A háló- és kötélgyártó üzemrész dolgozói szeretik a sportot is. Legalább is ez derül ki abból, hogy rendkívül jó minőségű sporthálókat, futball- és tenisz középhálókát készítenek. Nemcsak belföldre, hanem külföldre, Angliába is szállítanak sporthálókat.

Az úgynevezett nagy dolgozatok kívül kisebb gyakorlati tárgyakat is készítenek az üzemből. Most készült például a Patyolat részére ezer darab gyorsmosósák. A cukorgyárak részére miniegy kétezer kilogramm perloncernát készítenek, amiből az egyik pesti szövőgyár szűrőszövetet szőtt. E szűrőszövet sokkal jobb, mint az eddig használt pamutszűrő, egyszerű ellennyomással tisztítható és nagyon kopásálló.

Ma nyílik a szegedi üzemi képzőművészeti vándorkiállítás

Kezdeményezést indított a Hazafias Népfront szegedi elnöksége annak érdekében, hogy Szeged dolgozóit megismertesse a város képzőművészeinek munkásságával és a lakásokat minél több szegedi festő, szobrász alkotása díszítse. Ezt a célt szolgálja az üzemekben bemutatásra kerülő képzőművészeti vándorkiállítás. Első alkalommal a Szegedi Ruhagyárban mutatják be a mintegy húsz szegedi festő képeiből álló összeállítás, majd egyhetes nyitvatartás után tovább viszik a többi szegedi nagyobb üzembe. E tárlatokon a dolgozók vásárolhatnak is a képekből, amelyek eladására egyiknél sem haladja meg az ezer forintot.

A Ruhagyárban ma, pénteken délután 3 órakor nyílik meg a kiállítás és ez alkalommal Kónasz Márta grafikusképzőművész tárlatvezetést tart az érdeklődőknek.

A Kertészeti Vállalat pótolja az elpusztult fákat a város közterületén

Ősszel — még a fagy beállta előtt — pótolja a jó gazda a kiszáradt fa üres helyét. Úgy mondják a szakemberek, biztosabb az őszi ültetés. A Szegedi Kertészeti Vállalat is a jó gazda szemével vizsgálja Szeged utcáit, tereit. A kerületi tanácsok megrendelése alapján gondozzák a parkok, a ligetek, az utcák fát. A második kerületi tanács területén már befejezték a fásítást: 126 darab fát ültettek el. Nagy gondot okoz a vállalatnak, hogy milyen fát ültessen az utcákba. Ugyanis nemcsak esztétikai, hanem egészségügyi szempontok is szükségesek teszik az utcák fásítását. Porfelfogó, a zaj, a rázkódás terjedését is megakadályozza a fa, a növény.

Hárs, gesztenye, japán akác

Ha egy-két fát pótolnak, természetesen figyelembe veszik a meglévők típusát és lehetőleg azonos fát ültetnek. A Kertészeti Vállalat, ha egy egész utcát újra fásít és a körülmények megengedik — nincs villanyvezeték, a közvilágítást sem zavarja — hárs-, gesztenye- és japánakácát ültet.

A Kertészeti Vállalat tervszerűen szorítja ki a városból a kőris-, az akác- és a juharfát. Utca fásítására legideálisabb a hársfa. Dús lombzatú és kellemes illatú. A gyönyörűgyűjtők is bizonyosan örülnek ennek. A vállalat csupán arra kéri őket, nagyon vigyázzanak, hogy ne a fákra, hanem a virágokra. Ez nem gyermekesítség!

Az Arany János utca fájának nevezetessége

Az Arany János utca világhírű, jóllehet eddig erről alig tudtunk valamit. A lomb- és tülevélű fák között álló különleges fa, a

gingobiloba díszíti ezt az utcát. Erről a fáról tudni kell, hogy csak a hímivarút lehet fásításra felhasználni. Az ellentétes ivarú gingobiloba bűdös termése miatt alkalmatlan utcák fásítására. Különleges eljárással hazánkban tudják csak már cserje korában megállítani az ivarokat. Ezért világhírű a mi Arany János utcánk.

Ezzel a fajfajtaival is kíséreltezik a vállalat. Több utcát fásít be a következő évben ezzel a díszfával. Késő őszi tartja dús lombzatát. Az őszi lombja is szép, aransárga színű.

A közvilágítást figyelembe véve, alacsonyabb törzsű, gömbkoronájú fákat kell ültetni az utcákba. Ezért tavasszal a Török utca és a környék új bérházai elé sárgygyfát ültetnek. Ez gömbkoronájú és szép apró virágokat hoz.

A fatolvajok ellen

Az első kerületi tanács területén lévő kiszáradt fákat télen termeli ki a Kertészeti Vállalat, pótlására csak tavasszal kerül sor. Most az újszegedi liget bejáratánál létesített új parkban dolgozik a vállalat. Sok szép fenyőt, díszfát és díszcserjét ültettek el most ide, tavasszal folytatják a parkosítást egész a szabadtéri színpadig.

A kerületi tanácsok, a Kertészeti Vállalat minden munkája, igyekezete kárba vész, ha a lakosság nem fordít kellő gondot a fák megőrzésére. Sajnos, mindennapi jelenség, hogy a díszfák tövestől tűnnek el. — Ez nem gyermekesítség! A gyermekek is sok kárt tesznek a kiültetett fában. Letörik, vagy éppen derékban törnek el. A felnőttek vigyázzanak a fiatal cserjékre, figyelmeztessék a gyerekeket. A Kertészeti

ÖRSÉGEN

(Liebmann Béla felv.)